

ת"פ 13566/02/14 - מדינת ישראל נגד צורי גויטע, אחמד דולה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13566-02-14 מדינת ישראל נ' גויטע ואח'

לפני כב' השופטת מרב גרינברג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. צורי גויטע

2. אחמד דולה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - פמ"מ עו"ד שירה סוכצקי

הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד

גזר דין (נאשם 1)

1) הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (5 עבירות).

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם ביחד עם נאשם 2 פעלו בשם חברה שלא היו רשאים לבצע כל פעילות בשמה, בכך שמספר הזדמנויות שונות במועדים 21.3.2010 ו-13.4.2010 עשו שימוש בהמחאות, חותמת, משרד החברה ובשמה להונות ספקים שונים, כדי לקבל מהם סחורה במרמה.

3. הנאשמים פעלו באופן דומה בכל אחד מאירועי המרמה, לבד או בצוותא, באופן שפנו מיוזמתם לספקים שונים, הציגו עצמם בשמות כוזבים וכנושאי משרות בחברה וערכו הזמנת סחורות בהיקפים גדולים. בהמשך, מילאו בעצמם או באמצעות אחרים, ללא סמכות המחאות החברה ומסרו ההמחאות המזויפות לספקים כתשלום עבור הסחורות, בידעם שלא יכובדו. הנאשמים קיבלו הסחורות ולאחר מכן ניתקו הקשר עם הספקים. כך רכשו לעצמם ריהוט גן בשווי 37,653 ₪ וכל אחד מהנאשמים רכש לעצמו סחורות שונות בהיקף רב (נאשם 1 - אישום שני, שלישי, חמישי ושישי, היקף המרמה - 72,000 ₪ ; נאשם 2 - אישום רביעי, שביעי ושמיני, שווי המרמה - 80,000 ₪). בכך, נטען ע"י המאשימה, ביצעו הנאשמים מעשי מרמה בנסיבות מחמירות נוכח ריבוי המעשים, תחכומם, ושווי הסחורות שקיבלו במרמה מספקים שונים.

4. ביום 29.2.16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו ויורשעו. באשר לעונש, טען המאשימה ביחס לנאשם 1 לעונש ראוי של מאסר בן 15 חודשי מאסר בפועל וההגנה תוכל לטעון באופן חופשי, וזאת לצד ענישה נלווית. התבקשה חו"ד ממונה מטעם ההגנה. עוד סוכם שהמאשימה תעתור לפיצוי בסך 72,000 ₪ המכמת שווי הסחורות שקיבל במרמה, וההגנה תעתור לפיצוי שלא יפחת מ-7,200 ₪.
5. בין לבין, עבר זמן ממושך, במהלכו התקיימו מספר דיונים אליהם לא התייצב הנאשם מפאת מצבו הרפואי וכן התקבלו מספר חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, לפיהן אינו כשיר פיזית לביצוע העבודות.
6. בדיון שהתקיים ביום 3.4.17, התבקשה ע"י ב"כ הנאשם דחיית הטיעונים לעונש לצורך קבלת חוות דעת ממונה נוספת. בהחלטתי, הוריתי על קיום דיון טיעונים לעונש אך אפשרתי אורכה לקבלת חוות דעת ממונה מעודכנת. עוד קבעתי שעד למועד הדיון הנדחה יפקיד הנאשם סך של 7200 ₪, הרף המינימלי של הפיצוי עליו הוסכם בין הצדדים.
7. חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות נושאת תאריך 5.6.17 מונחת לפניי, ולפיה הנאשם כשיר לעבוד בעבודות שירות במגבלות. עוד הנאשם פעל בהתאם להחלטתי והפקיד סכום הפיצוי המתחייב.
8. זהו גם המקום לציין, שביום 12.2.16 נגזר דינו של נאשם 2, בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, ל-4 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית הכוללת פיצוי המתלוננים בסך כולל של 53,500 ₪. לצד זאת, מתחתי בגזר הדין ביקורת על קולת ההסדר שאינו מבטא נכונה את כלל האינטרסים הציבוריים שהיה ראוי לשקול בתיק זה, כל שכן שלא עתרה המאשימה לרכיב של קנס והסתפקה בעתירה עתידית לתשלום פיצוי, הגם שמדובר בעבירות מרמה חמורות שבוצעו מתוך כסף למטרת רווח כלכלי אישי. מצאתי לקבל ההסדר אך בשל טיעוני הצדדים על מורכבות ראייתית שלא הוצגה לפניי במלואה אך לובנה ונבדקה בפני מותב אחר במסגרת הליך גישור ממושך (שם, פ' 14 לגזה"ד).

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד משה, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, היקף המרמה, תכנון המעשים וביצועם לשם בצע כסף. עוד הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, שנידון בעבר בעבירות דומות, גם לתקופות מאסר בפועל. המאשימה עתרה, בהתאם להסכמה העונשית שהושגה בין הצדדים, למתחם בין 12-36 חודשים ובעניינו של הנאשם, למאסר בפועל בן 15 חודשים, ענישה נלווית ופיצוי בסך 72,000 ₪. עוד סבורה שיש לתת ליכולת הכלכלית של הנאשם, נוכח טיב המעשים בגינם הורשע, משקל מופחת, וכי חלקו של נאשם זה גדול יותר מחלקו של הנאשם האחר.
10. מנגד, עתרה ב"כ הנאשם, עו"ד מירי כהן, לעונש של עבודות שירות ולהמנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר ממש. ב"כ הנאשם הפנתה לשיהוי הממושך בהגשת כתב האישום, לכך שכתב האישום תוקן לקולא בתום הליך גישור ממושך, ולעונשו הקל של הנאשם השני. עוד הפנתה לכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם הינה

משנת 2010 ולמצבו הרפואי, כשמשנת 2011 הוכר כנכה ע"י מוסד הביטוח הלאומי (נ/1). ב"כ הנאשם סבורה שראוי להטיל על הנאשם עבודות שירות נוכח נסיבותיו ומכאן אחידות הענישה.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הנאשם שלפני פגע פגיעה ממשית בערכים החברתיים מוגנים, כשהמרכזיים ביניהם הינם פגיעה ברכוש בעלי העסקים ובחיי מסחר תקינים. הנאשמים פעלו בתחכום ובתכנון להונות בעלי עסקים, בכך שעשו שימוש בחברה ובמסמכים וחומות מטעמה, התחזו לאחרים, פגשו בפועל בחלק מבעלי העסקים במקום שנחזה להיות כתובת החברה, ורכשו לעצמם במרמה סחורות שניתן להגדירן כמותרות בשווי רב.

12. צודקת המאשימה שייחסה לנאשמים עבירות מרמה בנסיבות מחמירות הנותנות ביטוי ראוי לריבוי המעשים, תכנונם, תחכומם וריבוי בעלי העסקים שנפגעו.

13. הצדדים הציגו טווח ענישה מוסכם, כשהמאשימה עותרת למתחם של 12-36 חודשי מאסר ובעניינו של הנאשם - למאסר בפועל בן 15 חודשים ואילו ההגנה מבקשת להסתפק במאסר קצר הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.

14. בבחינת עונשו הראוי של נאשם 1, צודקת ב"כ הנאשם, כי יש ליתן משקל נכבד להסכמה עונשית אליה הגיעו הצדדים בעניינו של נאשם 2. המאשימה נימקה ההבדלים המשמעותיים בין העתירות העונשיות ביחס לשני הנאשמים, בשניים: הפרמטר הראשון, כי נסיבות המעשים בהם הורשע הנאשם חמורות יותר, והשני - עברו הפלילי המכביד של נאשם זה בעוד הנאשם האחר נטול עבר פלילי (ראו טיעוני ב"כ המאשימה, פרו' מיום 3.4.17, עמ' 20 ש' 15-18). באשר לטעם הראשון, עיון בכתב האישום המתוקן מלמד, כי המעשים המיוחסים לנאשמים דומים בהיקפם ובנסיבותיהם. אמנם לנאשם זה מיוחס אישום נוסף אך אין בו די כדי להצדיק הפער בין המתחם המוצע והעתירה עונשית של המאשימה בעניינו של נאשם זה, להסכמתה להסתפק בעונש של מאסר בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, ביחס לנאשם 2. לכך אוסיף שנטענו ביחס לשני הנאשמים בעיות ראיותיות דומות שעמדו ברקע ההסדר.

15. באשר לטעם הנוסף - עברו הפלילי של הנאשם. הסבר זה, עם כל הכבוד, אינו מקובל ואף מנוגד לעקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. רק בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה, וביניהן, עברו הפלילי של הנאשם. לשון אחר, המאשימה מבקשת להצדיק הפערים במתחמי הענישה על בסיס הבדלים בנסיבות הנאשמים, שעה שנסיבות מעשיהם דומות, ואבחנה זו אינה עולה בקנה אחד

עם הוראות תיקון 113 לחוק ועם עיקרון אחדות הענישה.

16. אכן, עיקרון אחדות הענישה הינו שיקול אחד במכלול השיקולים הרלוונטיים לענישה ואינו חזות הכל (ראו ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12)). עם זאת, קביעת מתחם העונש של נאשם זה על בסיס עברו הפלילי והקלה מופלגת בעונשו של אחר, שנסיבות מעשיו, כמו גם פגיעתו בערכים המוגנים, דומה, מהווה חריגה בלתי מידתית מעיקרון אחדות הענישה ואינה מקיימת יחס מספק של שקילות בין השניים. על כן, מצאתי לקבוע שבמתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה אין כדי לקיים יחס שוויוני והולם בהנתן העונש שהושת על שותפו, נאשם 2.

17. עד כאן ביחס למתחם הענישה שהוצע בטווח שבין 12-32 חודשי מאסר. באשר לעתירתה העונשית הפרטנית של המאשימה, להטיל על הנאשם מאסר בן 15 חודשים, מסקנתי דומה. המדובר אמנם בעתירה המהווה חלק מהסכמה עונשית בין הצדדים לצד עתירה חופשית לעונש של ההגנה, אלא שאף ביחס לרף ענישה זה, משמדובר בנאשמים שנסיבות מעשיהם דומות, אני סבורה שלא ניתן משקל הולם לאחדות הענישה ולא הוצג הסבר מספק לפער המשמעותי בעונשים. עוד לא הוסבר מדוע היה מקום לסטות בעניינו של נאשם 2, ממתחם הענישה הראוי לשיטת המאשימה, בגין המעשים בהם הורשע.

18. **בהינתן הנסיבות המחמירות של המעשים, הרקע לביצועם והיקף המרמה מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות לשנת מאסר.**

נסיבות הנאשם

19. הנאשם שלפניי יליד 1959. בעברו 8 הרשעות, בעיקר בעבירות מרמה והונאה. כך הורשע בשנת 2003 בעבירות של התחזות לאחר וסמים ונדון למאסר בן 18 חודשים. בשנת 2012, נדון בגין עבירות של קבלת דבר במרמה ומשיכת שיקים ללא כיסוי, למאסר בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. רישומיו הישנים יותר כוללים הרשעות בעשרות של עבירות זיוף ומרמה.

20. התנהלותו המרמית והמתוחכמת של הנאשם בתיק זה, כמו גם הרשעותיו הרבות בעבירות דומות, מלמדות על עבריו רב מעללים, שעשה לו מנהג לרמות ולזייף, כדי לגרוף רווחים קלים לכיסו. ככל הנראה זאת הייתה דרך פרנסתו במשך שנים רבות.

21. מנגד, מדובר בנאשם הסובל מבעיות בריאות שונות וביניהן סכרת, לקה בארוע מוחי ובשנה האחרונה עבר ניתוח גב מורכב שריתק אותו חודשים רבים למיטתו. במשך תקופה ארוכה לא היה כשיר לביצוע עבודות שירות, כשבחוות הדעת האחרונה מטעם הממונה על עבודות השירות, נמצא כשיר לבצען במגבלות. אוסיף לכך, שמאז ביצוע העבירות בתיק דנא, בשנת 2010, לא נטען על מעורבות נוספת של הנאשם בפלילים.

22. עוד יש לתן משקל לחלוף הזמן המשמעותי ממועד ביצוע העבירות, שנת 2010, ושיהיו לא ברור של כתב האישום שהוגש רק בשנת 2014 וכן לכך שהנאשם הפקיד הסכום שהתחייב עד מועד הדיון.

23. בבואי לשקול כלל השיקולים בעניינו של הנאשם, מצאתי לשקול לחומרא את חומרת מעשי הנאשם ועברו הפלילי. מנגד, אין להתעלם ממצבו הרפואי של הנאשם, מחלוף הזמן והעדר מעורבות בביצוע עבירות נוספות. אומר בכנות, כי לולא עונשו הקל של שותפו, נאשם 2, נכון היה לגזור על הנאשם עונש ראוי של מאסר בפועל ממש, אלא שמתוקף עקרון אחדות הענישה לצד כלל השיקולים שפורטו לעיל, ועל מנת לשמר יחס של שקילות בין שני הנאשמים, מצאתי להימנע מכך ולהסתפק בהטלת עונש של עבודות שירות ברף מירבי.

24. עם זאת, אין מקום בעניינו של הנאשם, טיב המעשים שבגינם הורשע ונוכח דרך התנהלותו להמנע מסנקציה כלכלית בדמות קנס לצד הטלת פיצוי הולם. אתן משקל בקביעת גובה רכיבים אלו למצבו הכלכלי ולגזר דינו של נאשם 2.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם ירצה את עבודות השירות ב"דורות", רחוב הנביאים 22 שיכון דורה, נתניה במשך 6.5 שעות עבודה יומיות, 5 ימים בשבוע החל מיום 16.7.17. העבודה תבוצע בכפוף למגבלות שאושרו ע"י הממונה.

ב. הנאשם יתייצב ביום 16.7.17 שעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, ברמלה. הנאשם מוזהר שאם לא יבצע עבודות השירות כנדרש, יאלץ לרצות עונשו במאסר ממש.

ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת מרמה וזיוף מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת מרמה וזיוף מסוג עוון.

ה. קנס בסך 3000 ₪ או 45 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.17.

ו. הנאשם ישלם פיצויים בסך 7,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים באישומים 1-3, 5-6. 7,200 שהופקדו יועבר למתלוננים ויופחתו מסכום הפיצוי.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 2,780 ₪, החל מיום 1.8.17 ובכל-1 לחודש שלאחריו. סכומי הפיצויים יועברו למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט. כל סכום שיופקד יזקף תחילה לטובת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, במעמד הצדדים.